

Sygn. akt III RC 238/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu Wydział III Rodzinny i Nieletnich
w składzie:

Przewodniczący: SSR Dominika Kurczewska

Protokolant: Damian Kotarski

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2015 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa Dyrektora MOPS we W. działającego na rzecz małoletniej A. W.

przeciwko A. W.

o alimenty

I. zasądza od pozwanej A. W. tytułem alimentów na rzecz małoletniej A. W. kwotę po 150- (sto pięćdziesiąt) zł miesięcznie, poczynając od dnia 8 maja 2015 r., płatne do dnia 10-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk każdorazowego dyrektora placówki opiekuńczej, w której przebywa małoletnia;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. nie obciąża pozwanej opłatą sądową za postępowanie w I-szej Instancji;

IV. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.-

ZARZĄDZENIE

1. zakresić w rep. ;

2. tyt. wyk. doręczyć powodowi ;

3. kal. 21 dni .-

W. , dnia 8 maja 2015 r. r.

.....

podpis Sędziego

Sygn. akt III RC 238/15

UZASADNIENIE

Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej we W. wniósł o zasądzenie na rzecz małoletniej A. W. alimentów od pozwanej A. W. w wysokości po 600 zł miesięcznie płatnych do 10 dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

Uzasadniając żądanie pozwu powód podał, iż małoletnia przebywa w pieczy zastępczej. Matka nie partycypuje w kosztach jej utrzymania, raz w miesiącu przekazuje córce 50-100 zł na własne wydatki. Pozwana pracuje i zarabia ok. 1.600 zł miesięcznie. Podstawowe potrzeby bytowe małoletniej są finansowane z budżetu jednostki, średni miesięczny koszt utrzymania dziecka w placówce wynosi 4.437,91 zł.

Na rozprawie w dniu 10.07.2015 r. pozwana wskazała, że może płacić na małoletnią alimenty w wysokości 100-150 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia powódka A. W., urodzona (...), jest córką A. i S. W..

Postanowieniem z dnia 24.10.2013 r. w sprawie sygn. akt III RNsm 544/13 tut. Sąd ograniczył władzę rodzicielską pozwanej nad małoletnią przez umieszczenie małoletniej w instytucjonalnej pieczy zastępczej.

Postanowieniem z dnia 3.07.2015 r. MOPS we W. umorzył postępowanie dotyczące ustalenia opłaty z tytułu pobytu A. W. w placówce opiekuńczo-wychowawczej S. we W..

W dniu 2.07.2015 r. organ wydał decyzję administracyjną orzekającą o zastosowaniu wobec matki małoletniej ulgi z tytułu opłaty za pobyt małoletniej w placówce w formie odstąpienia na okres od 2.07.2015 r. do 31.03.2016 r. z powodu niskich dochodów A. W., nie przekraczających kosztów utrzymania dziecka w pieczy zastępczej.

(dowód: - kserokopia odpisu zupełnego aktu urodzenia USC we W. nr (...) – k. 9

- decyzja MOPS z dnia 3.07.2015 r., 2.07.2015 r. – k. 22-24)

Pozwana pracuje jako pielęgniarka, uzyskuje wynagrodzenie w wysokości 2.414,50 zł netto miesięcznie. Z wynagrodzenia potrącanie są kwoty na spłatę pożyczki z zakładu pracy w wysokości 364 zł oraz na ubezpieczenie 59,70 zł. Udzielono jej zapomogi bezzwrotnej z zakładu pracy w wysokości 1.500 zł. W 2014 r. uzyskała dochód w wysokości 46.066,20 zł.

Spłaca pożyczkę w S. C. Bank w wysokości 55,79 zł miesięcznie, w (...) Agricole – 35 zł miesięcznie, w (...) – 538,71 zł miesięcznie, w (...) 138 zł miesięcznie.

Pozwana wynajmuje mieszkanie we W., za które płaci czynsz w wysokości 1.500 zł miesięcznie oraz opłaty (energia 120 zł).

Ma na utrzymaniu jeszcze jedno dziecko w wieku 12 lat, nie otrzymuje na nie alimentów.

(dowód: - pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego W. z dnia 20.07.2015 r. – k. 37

- zaświadczenie o zarobkach pozwanej z dnia 18.09.2015 r. – k. 44

- zaświadczenie z dnia 23.09.2015 r. – k. 45

- umowa najmu lokalu z dnia 23.01.2015 r. – k. 4647

- druki przelewów na rzecz S. C. Bank tytułem umowy nr (...) – k. 48-49

- druki przelewów na rzecz (...) Bank (...) SA. tytułem (...)<98< (...)< (...) – k. 50

- harmonogram spłaty pożyczki nr 2 w (...) z dnia 22.01.2015 r. – k. 51

- kalendarz spłat w (...) k. 52

- pismo (...) z dnia 15.10.2014 r. – k. 53
- blankiety opłat na rzecz T. z sierpnia 2015 r. – k. 54
- zaświadczenia z US z dnia 13.08.2015 r. – k. 55-56)

Małoletnia przebywa w placówce od lutego 2014 r. Koszt przeznaczony na utrzymanie dziecka wynosi ok. 3.600 - 3.800 zł miesięcznie. Ma stwierdzony stopień niepełnosprawności z powodu dużego skrzywienia kręgosłupa. Powinna chodzić na basen, nosić gorset ortopedyczny, którego koszt to ok. 1.600 zł. Powinna nosić specjalną bieliznę sportową. Matka bardzo rzadko odwiedza w placówce małoletnią. Matka przekazuje małoletniej pieniądze. Kupiła córce dwie pary butów, jedne za kwotę ok. 350 zł, a drugie za 250 zł, od czasu do czasu kupuje dziecku odzież. W 2014 r. pozwana ponosiła koszty korepetycji dla małoletniej za kwotę ok. 170 zł, zapłaciła za bal gimnazjalny 100 zł oraz kupiła sukienkę na bal za kwotę ok. 100 zł. W okresie od maja do września małoletnia spędziła u matki jeden dzień w maju, jeden dzień w czerwcu, a w okresie wakacji jeden tydzień. Pozwana nie czyni żadnych starań, aby dziecko wróciło do domu, ma z małoletnią słaby kontakt. Pozwana nie kontaktuje się ze szkołą dziecka.

(dowód: - przesłuchanie świadka dyrektora placówki T. S. – k. 58

- przesłuchanie pozwanej – k. 58-59)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie przesłuchania pozwanej, zeznań świadka będącego pracownikiem placówki, a ponadto na podstawie dołączonych przez strony dokumentów.

Podstawy prawnej swego żądania małoletnia powódka upatrywała w treści art. 133 § 1 k.r.o., który stanowi, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Przy czym zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. W myśl powołanego przepisu zakres świadczeń alimentacyjnych wyznaczają dwie przesłanki, mianowicie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Między wymienionymi przesłankami zachodzi współzależność wyrażająca się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokojone w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumie się przede wszystkim jego potrzeby bieżące. Przez potrzeby w zakresie utrzymania rozumie się zwłaszcza potrzeby materialne uprawnionego, tj. potrzeby w zakresie wyżywienia, ubrania, mieszkania. Do potrzeb w zakresie utrzymania zalicza się jednak nie tylko potrzeby materialne, ale również potrzeby niematerialne człowieka. Sąd Najwyższy zauważył, iż potrzeby te są zróżnicowane i kształtują się w zależności od indywidualnych cech uprawnionego, tj. od wieku, stanu zdrowia, zawodu, pozycji społecznej itd. (uzasadnienie tezy III uchwały SN z dnia 16 grudnia 1987 r.). Przez potrzeby w zakresie wychowania należy natomiast rozumieć te potrzeby uprawnionego, których zaspokojenie zapewni mu prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy (teza IV uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r.).

Najszerzy zakres usprawiedliwionych potrzeb przysługuje dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Nałożony na rodziców obowiązek alimentacyjny w stosunku do własnego dziecka podlega regulacji uprzywilejowanej. Ta forma uprzywilejowania wyraża się między innymi w tym, że obowiązek rodziców dostarczania środków utrzymania i wychowania trwa dopóty, dopóki dziecko nie zdobędzie kwalifikacji zawodowych niezależnie od osiągnięcia wieku. Zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka powinien być jednocześnie stymulowany zasadą utrzymania równej stopy życiowej, co oznacza, że powinien być ustalony w ten sposób, aby w razie zaspokojenia potrzeb stopa życiowa dziecka była taka sama jak stopa życiowa rodziców.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy podkreślić należy, że w ocenie Sądu analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi bez wszelkich wątpliwości do wniosku, iż po stronie pozwanej istnieje obowiązek alimentacyjny wobec małoletniej. Nie budzi bowiem wątpliwości, że małoletnia nie posiadając dochodów z majątku wystarczających na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania, nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie.

Niewątpliwie zatem żądanie małoletniej powódki co do zasady należało uznać za usprawiedliwione.

Odnosząc się zaś do spornej między stronami niniejszego postępowania kwestii zakresu obowiązku alimentacyjnego rozumianego jako wysokość kwoty świadczenia alimentacyjnego, które pozwana ma obowiązek łożyć na rzecz małoletniej powódki, Sąd miał na uwadze, że postanowieniem z dnia 24.10.2013 r. w sprawie sygn. akt III RNsm 544/13 tut. Sąd ograniczył władzę rodzicielską pozwanej nad małoletnią przez umieszczenie małoletniej w instytucjonalnej pieczy zastępczej. Małoletnia powódka przebywa aktualnie w P. Opiekuńczo-Wychowawczej S. S. (...) /7 we W.. Zgodnie z treścią art. 38 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 9.06.2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu obowiązany do finansowania pobytu dziecka w pieczy zastępczej, po zasięgnięciu opinii asystenta rodziny, a w przypadku gdy rodzinie dziecka nie został przydzielony asystent rodziny - po zasięgnięciu opinii podmiotu organizującego pracę z rodziną, może dochodzić na rzecz dziecka przebywającego w pieczy zastępczej świadczeń alimentacyjnych. Kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu obowiązany do finansowania pobytu dziecka w pieczy zastępczej jest obowiązany dochodzić świadczeń alimentacyjnych, w przypadku gdy od umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej upłynął rok. Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, zgodnie z zarządzeniem Prezydenta W., średnie miesięczne wydatki przeznaczone na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej S. S. (...) /7 we W. wynoszą obecnie 4.437,91 zł.

Zgodnie z treścią art. 193 ust. 2 Ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej za pobyt dziecka w pieczy zastępczej rodzice ponoszą miesięczną opłatę w wysokości średnich miesięcznych wydatków przeznaczonych na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej oraz interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym - w przypadku umieszczenia dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej oraz interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym. Pozwana nie ponosi żadnych opłat z tytułu umieszczenia małoletniej w placówce opiekuńczo-wychowawczej, a koszty te w całości ponosi Gmina W..

Sąd w niniejszej sprawie oceniał również możliwości zarobkowe pozwanej. Pozwana pracuje jako pielęgniarka i uzyskuje wynagrodzenie w wysokości 2.414,50 zł netto miesięcznie. Z wynagrodzenia potrącane są kwoty na spłatę pożyczki z zakładu pracy w wysokości 364 zł oraz na ubezpieczenie 59,70 zł. Udzielono jej zapomogi bezzwrotnej z zakładu pracy w wysokości 1.500 zł. W 2014 r. uzyskała dochód w wysokości 46.066,20 zł. Pozwana ma na utrzymaniu jeszcze jedno dziecko w wieku 12 lat, na które nie otrzymuje żadnych alimentów. Wynajmuje mieszkanie we W., za które płaci czynsz w wysokości 1.500 zł miesięcznie oraz opłaty (energia 120 zł). Pozwana ma liczne zadłużenia, spłaca pożyczkę w S. C. Bank z ratą w wysokości 55,79 zł miesięcznie, w (...) Agricole – 35 zł miesięcznie, w (...) – 538,71 zł miesięcznie, w (...) 138 zł miesięcznie. A zatem jej zobowiązania finansowe wynoszą 2.811,20 zł miesięcznie, biorąc pod uwagę tylko koszty czynszu i eksploatacji mieszkania, w którym zamieszkuje, koszty kredytów i pożyczek oraz ubezpieczenia. Do tego doliczyć należy koszty utrzymania pozwanej i jej dziecka, z którym mieszka i które ma na utrzymaniu. Sąd nie miał wątpliwości, że wydatki ponoszone przez pozwaną przekraczają jej zarobki, o czym wie strona powodowa. Sąd wziął pod uwagę, że matka podczas wizyt w placówce, mimo skromnych możliwości zarobkowych, przekazuje córce kieszonkowe w kwocie ok. 150 zł. Kupiła córce dwie pary butów, jedno za kwotę ok. 350 zł, a drugie za 250 zł, od czasu do czasu kupuje dziecku odzież. W 2014 r. pozwana ponosiła koszty korepetycji dla małoletniej za kwotę ok. 170 zł, zapłaciła za bal gimnazjalny 100 zł oraz kupiła sukienkę na bal za kwotę ok. 100 zł. W okresie od maja do września małoletnia spędziła u matki jeden dzień w maju, jeden dzień w czerwcu, a w okresie wakacji jeden tydzień. Na rozprawie w dniu 10.07.2015 r. pozwana deklarowała, że może płacić na małoletnią alimenty w wysokości 150 zł miesięcznie. Sąd uznał, iż alimenty w takiej wysokości matka powinna uiszczać na rzecz małoletniej,

tym bardziej, że na taką kwotę wyraziła zgodę i takie sumy przekazuje dziewczynce podczas spotkań z małoletnią w placówce.

MOPS we W. pismem z dnia 26.05.2015 r. zawiadomił pozwaną o wszczęciu postępowania w sprawie ustalenia opłaty za pobyt dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej. Pismem z dnia 19.06.2015 r. organ zawiadomił pozwaną o wszczęciu postępowania w sprawie odstąpienia od ustalenia opłaty. Wnioskiem z dnia 30.06.2015 r. pozwana zwróciła się o odstąpienie od ustalenia opłaty. W wyniku przeprowadzonego postępowania organ ustali, iż dochód pozwanej wynosił wówczas 2.851,71 zł netto miesięcznie i tym samym nie przekraczał kosztów utrzymania dziecka w pieczy zastępczej. W ocenie organu sytuacja, w jakiej znajduje się matka dziecka uzasadnia odstąpienie od opłaty. Wobec powyższego w dniu 2.07.2015 r. organ wydał decyzję administracyjną orzekającą o zastosowaniu wobec matki małoletniej ulgi z tytułu opłaty za pobyt małoletniej w placówce w formie odstąpienia na okres od 2.07.2015 r. do 31.03.2016 r. z powodu niskich dochodów A. W., nie przekraczających kosztów utrzymania dziecka w pieczy zastępczej. Postanowieniem z dnia 3.07.2015 r. MOPS we W. umorzył postępowanie dotyczące ustalenia opłaty z tytułu pobytu A. W. w placówce opiekuńczo-wychowawczej S. we W..

Wobec powyższego Sąd uznał, że pozwana powinna partycypować w kosztach utrzymania małoletniej powódki w kwocie po 150 zł miesięcznie, o czym orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

Sąd w pozostałym zakresie powództwo oddalił jako nadmiernie wygórowane, o czym orzekł w punkcie II sentencji wyroku.

W punkcie III sentencji wyroku Sąd nie obciążył pozwanej opłatą sądową.

Orzeczenie o rygorze natychmiastowej wykonalności zawarte w punkcie IV sentencji wyroku oparto na treści art. 333 § 1 k.p.c.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.